(గత సంచిక తరువాయి)

రచిత క్యూబికల్ అంతా ఒకటే నవ్వులు.

"అయితే రాత్రి చాలా యింట్రస్టింగ్‌గా గడిచిందంటావ్" సెల్‌ఫోన్‌లో వీడియో క్లిప్పింగ్ చూస్తూ అంది వసుధ.

"కోటు వేసుకుని, సీరియస్‌గా, ఫోకస్డ్ పర్సన్‌లా వుంటాడు. మందేస్తే చూడు గురుడు ఎలా వాగుతున్నాడో" ఆగకుండా నవ్వుతూనే అన్నాడు సాత్విక్.

"అవునూ తాగితే సీరియస్‌గా వుండేవాళ్ళు జోవియల్‌గా, ఎప్పుడూ బడబడా మాట్లాడేవాళ్ళు సైలెంట్‌గా అయిపోతారట నిజమేనా? " వసుధ సాత్విక్‌ని చూస్తూ అంది.

సాత్విక్ మొహం సీరియస్‌గా మారింది.

"ఏమిటి నీ డౌట్? నేను డ్రింక్ చేస్తానా? లేదా? అనేనా?" అన్నాడు.

"ఆ మాటెవరు అన్నారు? నా కొశ్చెన్‌కి ఆన్సర్ తెలిస్తే చెప్పు. లేకపోతే లేదు." వసుధ కోపంగా అంది.

"నాకు పనుంది వస్తా! బై రచీ" చల్లగా అక్కణ్ణుంచి జారుకున్నాడు.

"ఆ వీడియో నా వాట్సప్‌కి పంపు..ప్లీజ్" వసు బతిమిలాడింది.

"నో..వే! నువ్వు ఎఫ్.బిలో, వాట్సప్‌లో అందరికీ షేర్ చేస్తావు. నేను పంపను."

"దిగి వచ్చిందండీ. నీతినియమాలకి నిలువెత్తు రూపం. ఇదే యింకెవరన్నా అయ్యుంటేనా అతన్ని నెట్‌లో అల్లరిపాలు చేసుండేవాళ్ళు"

"నేనలాంటిదాన్ని కాదులే"

"తెలుసులే. యింతకీ రాత్రి యిద్దరూ ఒకే యింట్లో. అతనేమో హేండ్సమ్ గై.. నువ్వేమో యంగ్ అండ్ బ్యూటిఫుల్. మనసులో రొమాంటిక్ థాట్స్ రాలేదా?.." చిలిపిగా కన్నుకొడుతూ అడిగింది.

"ఒక థాట్ అయితే వచ్చింది"

"ఏమిటో చెప్పు"

"అతను యింకోసారి వాంతి చేసుకుంటే, కడగలేక నడుం పట్టేస్తుందేమో అని" పకపకా నవ్వింది.

"ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ.."

కొత్త గొంతు వినిపించడంతో యిద్దరూ తలలు తిప్పి చూశారు.

"రచిత..."

"యస్.. నేనే." అంది లేచి నిలబడుతూ, "అయామ్ చైతన్య" అన్నాడతను.

"ఇతన్ని ఎక్కడో చూసినట్టుందే" రచిత ఒక్క క్షణం ఆలోచించింది.

"యస్.. అతనే ... ఆరోజు ఫుట్ పాత్ మీద కారెక్కించబోయాడు. కొద్దిలో తప్పిపోయింది."

"ఏం కావాలి?" దురుసుగా అడిగింది.

"ఒక్కసారి మీతో మాట్లాడాలి" వినయంగా అన్నాడతను.

"ఎందుకు? ఈసారి యింకెవరి మీదన్నా కారెక్కించావా? మీరు మహా గొప్పగా డ్రైవింగ్ చేస్తారని నేను వచ్చి సాక్ష్యం చెప్పాలా?"

"అయామ్ ఎక్స్ట్రీమ్లీ సారీ ఎబౌట్ దట్ డే"

"ష్. బిహేవ్ యువర్ సెల్ఫ్" నడుం మీద గిల్లి, చెవిలో గొణిగింది వసుధ.

"చెప్పండి" పొడిగా అంది చైతన్యవైపు తిరిగి.

"ఇక్కడ కాదు.. అలా బైటికి వెళ్ళి మాట్లాడుకుందామా?"

"ఓకే. మీరు మాట్లాడుకోండి.. నేను వస్తాను. బై" వసుధ అక్కణ్ణుంచి వెళ్ళిపోయింది.

"మిస్టర్. మీతో మాట్లాడడమే ఎక్కువ. దానికోసం పార్కులకో, రెస్టారెంట్స్‌కి రావడం టూమచ్. కావాలంటే, ఆ ఫోర్త్ క్యూబికల్‌లో గీత వుంది. ఫుడ్ అంటే పిచ్చిదానికి. అది వస్తుందేమో అడగండి" నిర్లక్ష్యంగా అని, లాప్‌టాప్‌లోకి తలకాయ దూర్చింది.

"రచితగారూ.." చిరాకుని అదిమి పట్టినట్లు అతని గొంతులో తెలుస్తుంది.

"మీరు నాతో మాట్లాడనక్కర్లేదు. పార్కులకీ, రెస్టారెంట్స్‌కీ రావక్కర్లేదు. క్రింద మీతో మాట్లాడాలని అభి వెయిట్ చేస్తున్నాడు."

"ప్రొద్దుటే కనిపించకుండా వెళ్ళిపోయాడు. నిన్న జరిగినదానికి క్షమాపణ అడగడానికే వచ్చివుంటాడు" అనుకుని.

"పదండి" అంది చైతన్యవైపు చూస్తూ.

ఇద్దరూ లాబీలోకి వచ్చారు.

లిఫ్ట్ బటన్ నొక్కి, వెయిట్ చేస్తూ పక్కగా నిలబడింది.

లిఫ్ట్‌లోకి ఎక్కగానే ఒకసారి చురుగ్గా చైతన్యవైపు చూసి "ఊ...ఁ" అంది.

అతను వెంటనే పార్కింగ్ లెవల్‌కి వెళ్ళే బటన్ నొక్కాడు. లిఫ్ట్ ఆగగానే డోర్ తీయమన్నట్టు కళ్ళతోనే సైగ చేసింది. అతను ఓపెన్ బటన్ నొక్కాడు.

పార్కింగ్ లాట్‌లోకి రాగానే నడుస్తున్నదల్లా సడన్‌గా ఆగి "టైం ఎంతయ్యింది?" అని అడిగింది.

గబుక్కున పాకెట్‌లో నుంచి సెల్‌ఫోన్ తీసి "టెన్ - థర్టీ" అని చెప్పాడు.

"ఇప్పుడు రెయిన్ వస్తుందా?"

రెండడుగులు బయటకి వేసి, తలపైకెత్తి చూసి "నో ఛాన్స్" చెప్పాడు.

"చూడు మిస్టర్ ఒక అమ్మాయిని అదే పనిగా చూడాలనిపిస్తే తప్పేం లేదుగానీ, ఎంబరాసింగ్‌గా వుండకుండా యిలాంటివన్నీ చెయ్యొచ్చు. ఇక నుంచైనా ప్రాక్టీస్ చేయండి"

చైతన్య ఒక్క క్షణం సైలెంట్ అయిపోయి పకపకా నవ్వేశాడు.

"కూల్.. నో ప్రాబ్లమ్.. మీరూ నాటైపే"

అభినవ్ కారుకి ఆనుకుని కొద్ది దూరంలో నిలబడ్డాడు.

"నువ్వేం కంగారు పడకు అభీ. రచిత ఫుల్‌కూల్.. మన టైపే సో నో ప్రాబ్లెమ్" అభినవ్‌ని సమీపిస్తూ అన్నాడు.

"ఐయామ్ సారీ. నిన్న రాత్రి జరిగినదానికి" మొహమాటంగా అన్నాడు.

"అందుకేనా, పొద్దున నిద్రలేచేలోపే కంటికి కనిపించకుండా వెళ్ళారు?"

"చాలా ఎంబరాసింగ్‌గా అనిపించింది మళ్ళా మీకు కనిపించాలంటే, నేనెలాంటి పరిస్థితిలో ఉన్నానో మీరు అర్థం చేసుకోగలరనుకుంటాను." నెమ్మదిగా అన్నాడు.

"ఐ అండర్‌స్టాండ్"

"ఎక్కడైనా కూర్చుని మాట్లాడుకుందామా?"

"ఆవిడ పార్కులకీ, రెస్టారెంట్స్‌కీ రాదు.." అందించాడు చైతన్య.

"ప్లీజ్... చైతూ నన్ను మాట్లడనీ.." విసుగ్గా అన్నాడు.

"ఓ.కే.. నేను నోరు మూసుకుంటాను." డ్రమాటిగ్గా నోటిమీద వేలువేసుకున్నాడు, చైతన్య.

"ఇక్కడ మాట్లాడాలంటే స్టాఫ్ ఎవరైనా చూస్తే న్యూస్ అవుతుంది."

రచితతో అంటూ, కారు డోర్ తీశాడు.

చైతూ బంక్ సీట్లో, అభినవ్ డ్రైవింగ్ సీట్లో కూర్చునేసరికి, రచిత ముందు సీట్లో కూర్చుంది.

"రచితా.. ప్రస్తుతం నేను చాలా చిక్కుల్లో ఉన్నాను. కొత్తగా ఒక బిజినెస్ ప్లాన్ వర్కవుట్ చేస్తున్నాను. హైదరాబాద్‌లో నాకు యిల్లు లేదు.

ఇప్పుడు మామయ్య దగ్గర ఉండలేను. మామయ్యకి వ్యతిరేకంగా వెళ్ళానని అమ్మకూడా కాస్త కోపంగా వుంది. ఏ నీడ్ ఎకాంబిడేషన్. ఏ హోటల్‌లోనో ఉండవచ్చు కానీ....దట్స్ నాట్ ద ప్లేస్ ఐ వాంట్.. అదే యిప్పటి పరిస్థితుల్లో, మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే ఒక వారం రోజులు మీ యింట్లో ఉండవచ్చా?.." సూటిగా అడిగేసరికి రచిత షాక్ తింది.

అతను జోక్ చేస్తున్నాడా? రచితకి అనుమానం వచ్చింది. సీరియస్‌గా రోడ్‌వైపే చూసి డ్రైవ్ చేస్తున్న, అతని మొహం చూస్తే ఆమెకి అలా అనిపించలేదు.

"ఇంత పెద్ద సిటీలో యితనికి స్నేహితులు, బంధువులు ఎవరూ లేరా?" ఇంకో అనుమానం వచ్చింది.

"నాకున్న ఫ్రెండ్స్, చుట్టాలు మామయ్య పరిచయాలో, లేక ఆయనతో పరిచయం కోసం దగ్గరైనవాళ్ళో... ఒక్క చైతూ తప్ప.

చైతూ వాళ్ళింట్లో ఉండమన్నాడు కానీ, నా గురించి మోహన్ అంకుల్‌కి, మామయ్యకి డిఫరెన్స్ రావడం నాకు యిష్టం లేదు." ఆమె మనసులో సందేహాన్ని చదివినట్టే చెప్పాడు.

బిగుసుకుపోయి వున్న అతని మొహం చూసి లోలోపలే ఎంతో బాధపడుతున్నాడని గ్రహించింది రచిత.

ప్రతి మనిషి జీవితంలో యిలాంటి సంఘటన ఎప్పుడో అప్పుడు ఎదురవ్వక తప్పదు.

ప్రపంచపు రీతి అలాగే వుంటుంది. జీవితాన్ని ఎంచుకునేటప్పుడు కఠినమైన ఛాయిస్‌లు యిస్తుంది. భావోద్వేగాల మధ్య నలిగిపోతూ చేయవలసిన ప్రయాణం అది.

చిన్నప్పుడే, ఆలోచనలతో యుద్ధం చేయకుండానే, యిటువంటి ఒక కఠినమైన నిర్ణయం తీసుకుంది. ఆ బాధ ఎలా వుంటుందో ఆమెకు తెలుసు.

అభినవ్ పట్ల ఆమెకు సానుభూతి కలిగింది.

"నాకేం, అభ్యంతరం లేదు. కాకపోతే అమ్మమ్మతో ఒకసారి మాట్లాడాలి."

"ఓహ్! మామ్మగారితోనా ఎప్పుడో మాట్లాడేశాం. ఆవిడకి ఓ.కేనే!" రచిత ఆశ్చర్యంతో వెనక్కి తిరిగి చైతూ వైపు చూసింది.

"మీ యింటికి వెళ్ళి మామ్మగారితో మాట్లాడి, మావాడికి సౌకర్యంగా ఉంటుందని ఆలోచించాకే, నీతో మాట్లాడింది" అన్నాడు చైతన్య నవ్వుతూ.

రచిత అర్థం అయినట్టుగా తలాడించింది.

"అభీ.. అయితే, కారుని నేరుగా రచీ, యింటికి పోనిచ్చేయ్.." హుషారుగా అన్నాడు చైతు.

రచిత కోపంగా అతనివైపు చూసింది.

తప్పు అర్థమైందన్నట్టుగా "సారీ! రచితగారింటికి పోనీయరా!" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"మా వీధిలో మీకు తెలిసినవాళ్ళు ఉన్నారుగా వాళ్ళు చూస్తే ఏ ప్రాబ్లం ఉండదా?" రచిత అభినవ్‌ని అడిగింది.

"ఎవరూ.. తెలిసినవాళ్ళు..?"

"మరి నిన్న రాత్రి ఎవరింటికి వెళ్ళబోయి, పొరపాట్న మా యింటికి వచ్చారు?"

"ఎక్కడికో వెళ్ళబోయి కాదు. మీ యింటికి కావాలనే వచ్చాను?" రచిత కళ్ళు ఆశ్చర్యంతో పెద్దవి అయ్యాయి.

"గేటెడ్ కమ్యూనిటీ సెక్యూరిటీ యింత మాత్రంగానే ఉందన్నమాట" మనసులో అనుకోబోయి పైకే అనేసింది.

"ఖరీదైన బట్టలు, కారు.. అందులో అభీ మొహం చూస్తే వాచ్‌మాన్‌కి అనుమానం వస్తుందా?" తనతో తనే సమాధానం కూడా వెతుక్కుంది.

"ఆరోజు చైతూ యాక్సిడెంట్ చేయబోయినప్పుడు, నేను వాడి పక్కనే వున్నాను. అప్పుడే మీ యిల్లు చూశాను.

నిన్న జరిగిన గొడవకి... డైవర్షన్ కోసం మీ యింటికి దగ్గర్లోని బార్‌కి వచ్చాను.

డ్రింక్ చేసి డ్రైవ్ చేయడం మంచిది కాదు. టాక్సీని పిలిచినా ఎక్కడికెళ్ళాలో తెలియదు.

"తాగి రోడ్లమీద తిరుగుతున్న పి.కె గ్రూప్స్ హరిప్రసాద్ మేనల్లుడు" అని మళ్ళా న్యూస్‌లోకి ఎక్కడం యిష్టంలేక ధైర్యం చేసి మీ యింటికి వచ్చాను."

చెప్పేటప్పుడు అతని గొంతులో ఆర్ద్రత రచిత మనసుని తాకింది.

"ఓ.కె... అయితే నావి కొన్ని కండిషన్స్ ఉన్నాయి" స్థిరంగా అంది.

"ఫస్ట్ అండ్ ఫోర్‌మోస్ట్ డ్రింక్ చేయకూడదు.. అంతేనా?" చైతన్య అన్నాడు.

"అంతేకాదు.. మా యింట్లో ఉన్నన్నాళ్ళు న్యూస్‌లోకి ఎక్కి మమ్మల్ని టీ.వీల కెక్కించకూడదు. ఫ్రెండ్స్, పార్టీలులాంటివి ఉంటే బయటే చూసుకోవాలి"

"డన్! అండ్ థాంక్యూ వెరీమచ్" చెప్పాడు అభి.

సంభాషణ ముగిసేసరికి కారు రచిత యింటి ముందు ఆగింది.

"లాప్‌టాప్ బ్యాగ్, ట్రంక్‌లో నుంచి ఒక సూట్ కేస్ బయటికి తీశాడు అభీ.."

రచిత నోరు తెరుచుకుని చూస్తూ ఉండిపోయింది.

"అంటే.. ముందుగానే ప్రిపేర్ అయిపోయారా?" ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

"ఏమనుకున్నావు అభీ అంటే, బిజినెస్ పీపుల్ టైం వేస్టు చేయరు. నువ్వు పార్కులకీ, రెస్టారెంట్స్‌కి రానన్నాను. కానీ, మావాడికి తీసుకెళ్ళే ఉద్దేశ్యం కూడా లేదు. చూడు మీటింగ్ కారులోనే ముగించేశాడు.." అన్నాడు చైతూ కనుబొమలెగరేస్తూ.

"అయితే, యిద్దరూ కలిసి నా ఆఫీస్ అవర్స్ వేస్ట్ చేయించారన్నమాట"

అంది చిరుకోపం ప్రదర్శిస్తూ.

"ఫర్వాలేదు.. నేను నిన్ను డ్రాప్ చేస్తాను." అంటూ కార్‌డోర్ తెరిచాడు.

"చూశారా.. బార్‌కి దగ్గర్లో యిల్లు ఉండడం వల్ల మాలాంటివాళ్ళు ఎలా సడన్‌గా ఫ్రెండ్సయిపోతారో.." అంటున్న చైతన్య వైపు కోపంగా చూడబోయి రచిత నవ్వేసింది.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments